

Diary of a Butler ~ Mémoires d'un Concierge

Villa Vathallanstein
n° 15 Meeuwendreef ~ Avenue des Mouettes ~ Dünbergen sur Mer
circa 1985 ~ 1999 Retsin W.
Maart 2023

To gy gezondheid mint, wil al wat leren schouwen,
het al te veel gebruik van papers, wjn en vrouwen
want hoe kan een wjf een oud man zoe bedriegen,
aan LIEF maakt haar 'KIND' en hy maef ziften wjegen

Mijn Vader zaliger, hij is bij God nu, heeft my indertijd gezegd dat ik een Ezel was, hy had groot gelyk maar dat kon ik toen niet beseffen, hy zei dat niet met mispryzen maar met enorm veel compassie, en hoofdschudden alsof het (zjn Zoon) een beetje achterlyk was, een Artist zou men ^{hem} vandaag noemen, een hoopeloos geval, niet voor verandering vatbaar en die men meewarig tegen zichzelf beschermen moest. Deze "Braven" had het orecht goed voor met my, hy had in het "Burgerwelzyn" gelezen dat er een plaats "Betrekking van Concierge" vrykwam in het nabylgelegen Dünbergen en "insisterde" dat ik my daar zou "presenteren", want zo zei hy "je bent alleen goed om Huysbewaarder ergens te wezen, want voor jezelf zorgen kan je niet en een Trouwman vinden die dat voor je zou willen doen, lukt je niet." Daar zul je eerst "van straat" zyn en wat meer is "Loge - Blanchi - nourri" - wat staat voor "Onderdak - Propen Kleeren - Kost en Inwoon" - Jets zeer aantrekkelyk in de tyd van Koning Leopold I, by de aanvang van het kusttoerisme. Dankzy de eerste spoorlynen en de Ryken die er Villas bouwden aan de zeedyk en hiervoor beroep deden op plaatselyk Personeel om hen te bedienen. Om my te overtuigen voegde myn Vader er nog by dat het met my nog erger gesteld was dan met een gewone "ordinaire" Ezel, ik zou ook nog eens een onhandelbare, "pretentieuschen" Eigenzinnigdaard zyn geweest, juist goed genoeg om on- verwacht Stampen uit te delen

Kier is't in „Den Gepoeierden Ezel.“ (voormalig Cabaret circa 1880)
 Ik draag Ooren dien Jedereen giet, menig dragen Hoorns en weten
 kniet. Den Voerman segt „ wilt niet vertrouwen, 't Achterste
 van den Ezel en 't Voorste van den Vrouwen.“ (sprekwoord ± 1800)
 Wat bedoelde mijn Vader dan met my een gepoeierden Ezel te noemen,
 't is waar dat ik nogal-zelfingenomen en ambitieus was maar
 totaal „onwarij“ van de realiteit, wat my fataal tot een Bankroet
 geleid had, en sindsdien woonde ik weer in bij mijn ouders
 die met mij „geen weg wisten“ helaas, ik was een zoveelste „Ver-
 looren Zoon“ die na een losbandig leven, berooid en vernederd,
 abweet thuis aanklopt. **BALLADE van DEN VERLOOREN ZOON**
 't staat in de Bybel, geen enkel Cafe werd ooit zo genoemd

In die lente van my jonge Jaare, overmoedig en eersuchtig tegelijk,
 zelfverseker van my eigen Waarde, heb ik U hoogmoediglijk Adieu geseid.
 Waarwel mij arme Boeremense, Vrienden al daarbij die Talriver Vallei
 kleine was Uir Wensche, weinig begeerdet gij, groot was Uw Hert,
 ach, kon het maar helpen met weenen en wenschen,
 weer ate ik Roggebrood naast U aan den Bord (familietafel)

Met verblinde Ooge heb ik U verlaat voor die Blink
 en Schitter wat mij toelag aan die Kaap.
 In versleete Kleere, want over veele Berg en Dal gegaan
 kwam ik endlich en volmoedig in die Lande van Belofte aan,
 te laat helaas, een ander was mij voorgegaan
 om daar in my Plaats die laatste Goud- en Silverklompe
 van die swanger Grond te raap.

Lekker Wijn en Snaarunge klank,
 Schoone Meiden, blond en slank,
 wel gebruikt teh allen tyde
 verjaagt den HERTZEER, verne en wijd

Lithaugbord
 circa 1800
 in Lucifern
 Tuymt 678
 Brugge

Koortsig toen, ging ik op zoek naar Silver in die Berge,
 Lang en verre tot mij Geloof in mijzelf en die Mensen verdween,
 Want verduwald, in Wanhoop, en tot wien ik mij ook wendde,
 ik vond er niet dan Herte van Yser en Steen.
 In diep Verdriet verging mij Geloof aan mij Vriende,
 mij Hoop op die Liefde verdween.
 Geen Woord van Troost sou ik nog vinde...
 en in die eensame Stille heb ik bittere Traane geweest.

Met verwonde Voete van mij lange Swerven,
 myn Hert van Heimwee week en teer,
 ben ik met leege Hande en verslaage,
 Langs die Pad van Schande, eerloos weergekeer.
 Mij Helvaart is voorbij nu, laat mij huistoe gaan,
 breng mij thuisweer op een late Somernacht
 en vergun my voor die Jaare ik nog verhoopen mag...
 niets meer nog dan Uw Bysyn, dag na dag.

ASINUS ASINI FRICAT - Latyn voor: den eenen Esel schuwt sich aan den anderen, maar een gepoeierden denkt dat hy meer talent heeft dan zyn soortgenoten, dus gaat hy den Pony opprijen, daar wil hy byzijn. Maar als hy daar onverrichterzake van een kale reis terughont (de Ponies moeten hem niet, 't zyn "Racisten") dan is hy nog niet geleerd, hy gaat het nu by de "preteuschieuse Peerden Proberen", maar de "Peerdenklasse" die tot de "Elite" behoort, de "Captains of Industry" de CEO's der Haverkoekjes-bedrijven, die dure gepersonaliseerde handgemaakte LEDER ZADELS van meken als Louis Vuitton over hunne properschoore Ruggen dragen, moeten

Wien geld heeft heeft hier alleen te zoeken, naar
 Schoone Juffers metter proper ondergroeken en
 Corsets wel opgezet ende Rynschen witten cesyn
 dat is ons Klareen Medesyn (op een Bordel 1790

WANNEN DEN PASTER is by DE NONNEN en DE MONNIK by den 4.
TONNEN en DEN PAAP by DE BAGYNEN dan, is IEDER by de SYNEN
den Indringer niet, zij ook schuilen zich aan hun Rasgenoten zoals
"Jan met de Pet" van "ONTSPANNING na ARBEID", niet moet aanblop-
pen by de Rotary, de Kiwanis, de Fifty-One, de Lions, noch hun "madams",
by de zware dames der Soroptimistes of de Mopsen, 't zijn allemaal Service-
clubs, waar degenen die ervan overtuigd zijn beter te presteren dan de
anderen, samenblitten om zich te "vergapen", aan de anderen, hun
gelijken, Service-clubs: een "overwaaisel", uit de hypocriete Anglo-Sak-
sische wereld waar de "Westersche waarden" hoog in het vaandel
staan. Mijn Vader was dus zeer bezorgd om mij omdat ik zo "onhandig"
in den Omgang was, maar een "Appel valt niet verre van den Boom",
ik had "een Aardje naar mijn Vaartje", den Ezelzoon komt van
een Ezelvader zoals Hans Christian Andersen hetzelfde ongeveer ver-
telt in "het lelijke jonge Eendje", 't was kindje van een Zwaan maar
in 't verkeerde Nest geboren. Mijn Vaders bezorgdheid was er een
wat voortkwam uit het besef na zoveel verwijten om zyn eigen
onhandigheid, dat hyzelf een "Ezel" was geweest al heel zyn leven
en dat daarom mij voor dezelfde "beestigheden" wilde behoeden.
Het is waar dat ik hem nooit iets intelligents heb weten doen,
hy was de kampioen der "bescheuten Commèches". Zyn broers
hadden hem van kindsaf "by zyn klooten" gehad zoals die
keer waar hy nadien op wraak belust was omdat ze hem naar
"Olie van Kasseistenen" naar den Apotheker hadden gezonden: erg!
Maar ze hadden hem ook van straat gehaald door hem in de armen
van mijn Ma zaliger te dragen. En dat was zyn geluk geweest want
zy zou zich over hem ontfermen zoals een moederkloek, een
zware "Henne" doet met haar Kuikens: ze onder haar Vlerken steken

Twee Zaken syn o'er dien myn Gemeed,
geswaaren, 't eerste is dat ik eendags sterven
niet, tweede bedroeft my nog veel meer 't is dat ik
niet weet wanneer omkies in Cafe VLISPINGEN

Mijn Vaders

Marnix Gijzen 1956

5.

Mijn Vaders, hij was van "Braafheid" = (te braaf voor deze Wereld)
hy had den zwaren Last op zich genomen
een eerlyk Mensch te zijn in Woord en Daad,
het schoone, dwaaze Kwad waar menig needrig Man
in volle "Deerlykheid" aan ondergaat. = (Deerlyke oprechtheid)

Hy kende waar' oprechte Liefde tot simpel, stille Dingen
waar geen enig haastig Mensch bij stille staat.
En wist gij dat "wien werken aan de Straaten, hebben veel
Bekyke; de Gapers geven Raad en dat is ook niet niks. (ttz: overbodig)

Hy kende de Boomen zoals wy de Menschen kennen en
sprak tot hen en met de Beesten zoals den Voerman
spreekt en fluistert met zijn Peerden.
In de Schaduw van wat Kerkerwerk, verlaten ligt zijn sober Zerk
Ik wenste hem, misschien, in onverhoopte, onverklaarbaar Droome
lerend nog eens weer te zien, in stille Rust en Vrede lyk voordien
en sonder Woorde, en alles zal, ik weet, (sober = bescheiden
als vroeger weere goed zal koome)

Mijn Ma heeft zich over hem ontfermd, zij was al 30 jaar en nog steeds niet
getrouwd alhoewel zij met haar Ma, weduwe, een schone textiel en mode-
winkel hadden in de Blankenbergsehe Vissersstraat n° 24, en zij, mijn Ma,
wegens te hoge "Bazigheid", of weet ik veel, te hoge "Nonnigheid"
niet meer verhoopte nog eens een echtgenoot te vinden, daar hadden
mijn Vaders broers een toevallige ontmoeting "ge-arrangeerd".

Wilt je deugd van Vrouwen of kind wees gewarig
dat je ze niet te veel gemint, van korte vrede
naar groot verdriet zo zijn vrouwenkinders en veel
ANDERS NIET (opgetekend op een Brygs Weeshuis)

SUUM CUIQUE = "ELK HET SYNE IS GOED GENOEG"

Het zal zeker geen dansavond zijn geweest want ik hoor het mijn Ma nog steeds zeggen: hij kan niet dansen, hy stampst altijd op ons voeten (zy heeft hem nooit een Ezel genoemd maar dacht het allicht.) Ook mocht hij in haar winkel niet komen, dat was een ramp, hy zou het allemaal voor niets hebben weggegeven zoals die keer dat ik erbij was. De jaren 1954, ik was 14 jaar en mocht mijn Ma in de Vakantie al eens bijstaan in haar winkel, zy moest ergens naartoe en zond mijn vader achter den "Comptoir" maar met mij daarnaast om hem in de gaten te houden. Het was een ware plaag in die tyd: de Reductiekaarten, als daar waren, die van de Bond der kroostrijke gezinnen (al vanaf 3 kinders!) die van de Bond der Oud-strijders, van "Het Verzet", allemaal - 15%. Als een verkoop "gelukt" was haalden ze dan die kaarten boven, wat tot eindeloos!!! discussies leidde van "afbieden" en dan nog eens "afstronden" tot op de "frank" gelijk op een Oostense Markt, en "Marche Oriental" zoals een Kamelenmarkt in Marocco, waar nooit een prijs "ge-afficheerd" is, 't is daar van 'toetsen en tasten" en "halveren" en met geld dreigen en zwaaien aler met veel cinema tenslotte dan met "tegen-goeste" te betalen. In de winkel van mijn Ma verkochten wij "confectie" dat is dan "prêt à porter" uitgevonden ten be- hoere der "toeristes", die konden niet wachten op een kleer- maker om hun "costume de Sport" te maken, zo kwamen ze bij mijn Ma, en zo eentje gereedgemaakt te halen. Maar wij verkochten ook "Klakken" en Petten voor de "Klets-koppen" die na een frisse Bries op de Zeedyk er zo eentje.

Alleen met de DOBBELS en de KAART wil spelen, en
 macht zich voor vloeken en krakelen, stoejen en
 ander gespuis, trien 't niet kan laten verlaaf myn
 Huis. opbtekend aan een Speelhol te Brugge - 1830

ZELFS EEN ENKEL HAARTJE OP EEN KLETSKOP WERPT SCHADUW⁷
voor hun weke koppen kwamen halen. Wy hadden een "concurrent,"
die niets anders dan Hoeden (Chapeaux) en Casquettes
verkocht, zijn naam was CLAKKEBUIK want hij stond steek
in zijn Portaal met zijn klakke op zyn kop en zyn buik
voorsuit. Myn Ma was weg, 't moet een "Begraving" zijn geweest
want zij was altijd in haar winkel, ook al om werk te
geven aan haar "Vendeuse," Laura Katte, van Lisse weeghe
waar ze in den Oorlog katten hadden gegeten i.p.v. konijnen
(in de stoofpot geen verschil te proeven, alleen de "beentjes"
zijn platter.) Zo komt daar een "verwaaid" toerist onze winkel
binnen, een kletskop (un "Clash" in 't frans van de Marollen)
dringend op zoek naar een Pet, geen hoed want aan de
kust waaien die weg, daarom binden de CHIC madams
hun hoeden vast onder hun kinne. Hy past er enkele en
eentje bevalt hem wel, toevallig "un Rossignol" eentje dat
minder succes heeft, een "Soldé" waar je wel eens een
"ferme" korting voor mag geven. Maar als hij gaat betalen
haalt hy al zyn kaarten boven, die "variëren" van 10 tot
35% en dan begint het (afbidden) Myn vader "trekt bleek"
want daar kan hy niet tegen: ergens was hij toch een
"Gentleman" tegen bedelen en smeken niet bestand. Was
hy Rechter geweest dan had hy alle Boeven laten gaan
omwille van die doortrapte advocaten die zoals de Bijbel
vertelt: je dingen op 'de moutwyspellen," die ze zelf niet
geloven, de "valse profheten" Méfiez vous des faux
Prophètes, ils vous font croire des choses auxquelles
ils ne croient pas eux-mêmes."

Een Esel drinkt niet eer hy DORST heeft maar mocht
hy oaglyks WYN behooren hy ofronk er meer
dan alle PAPPEN binnen ROMEN (opgetekend
in het Cabaret "den GEPOEIERDE KY ESEL

Charité bien ordonnée commence par soi-même

8.

Het kan geen kwaad, genereus te zijn voor jezelf
De klant begint te zwaaien en zwaaien met zijn kaarten "ambtenaar by de fiscus" (ze kunnen je "aangeven"). 15%, puut terrent voor kleine middenstaanders zoals wij, want die kerels zijn gewend om overal hun zin te krijgen. Mya vader knijpt ineen, niet omdat hij bang is van deze Paljas maar omdat hij tegen zijn geblaas en klagen niet gehard is en plotseling hoor ik hem zeggen "mijnheer klant, neem dat klakske mee, gratis voor niks, maar laat mijn hoofd gerust", en zo gebeurt. Wanneer ik dat aan mijn Ma moet vertellen als zij thuiskomt, verstaat zij die zwakte van mijn vader niet, zij zegt "de volgende keer zal ik Laura (Katte) vragen op mijn winkel te letten, want met je vader gaan wy failliet". Zij was een heilige, te goed voor deze wereld, sooddeerlyk en genereus tegelijk, als de Pater Langskwam om geld te schooien voor de "Missies" kreeg hij altijd wat toegestopt, eveneens de leunders met kaarten voor de "goede werken", als daar zijn: van de scholen voor doven, blinden (licht en liefde, bestaat nog steeds) de Muziekfanfare, "Sint Cecilia", de ouden van dagen in "De Strandjutter" of de atletiek van "Rust Roest". Wat de Pater betreft, verdenk ik hem, nu ik zo oud ben en al heel wat gezien heb, dat hy een oplichter, een valse Pater moet zijn geweest: ik als klein gastje had naar zijn schoenen gekken, hy liep niet blootvoets in sandalen, + waren leder "Mocassins" zoals de Luxe Zazous er droegen om naar de Dancings te gaan, ook had ik gemerkt dat hy niet welkom was in de zeer Katholieke beenhouvery "Sainte Marie" van Defoyet, de rijkste Beenhouwer van Blankenberghe, hy had zo'n grote Amerikaanse Chevrolet limousine zoals de Bisschop van Brugge er ook zo een had. Ik hoor nu dat ze cameras gaan zetten by de Offerblokken, ze zitten "vol Knoopen"

Doelsters dien tot twaalven slaapen en s' middags oer de Venster gaespen en lang voor den Spiegel staan, laten t' HUISWERK ONGEDAAN opgetekend op de muur der MARCOLLEN

JAMAIS COUP de PIED de JUMENT ne fit de MAL à CHEVAL. 3.
NOOIT HEEFT 1 EZELINNE-STAMP 1 BRONSTIG PAARD KWAAD Gedaan.

Dit verhaalje uit mijn kindertijd om te illustreren hoe een onschuldigen Ezel (mijn vader) ondanks zijn onnozele simpelheid, dan toch slagen in dit geval KLETSEN krijgt. Dit ging zo: Mynheer Gerard, de Gentenaar had een gazettewinkel op de hoek van de Bakkersstraat, vlakbij de trap waarlangs de zonneklopers terugkeerden van het Strand, zo rond 17h 30avonds en hij had de gewoonte de uitslagen van de Tour de France op grote plakkaaten voor zijn étalage te hangen, zodat er daar telkens een samenschatting van Kurieuze-Nieuzen was, en mijn vader daarnaartoe met mij daarbij. Toevallig stond ik vlak voor hem met mijn smoel gedrukt tegen de kleine spannende broekrok, een SHORTJE zoals de Tennisspeelsters er droegen in die tijd. Ik was reeds als Kind geïntrigeerd door vrouwelijk schoon want op 3 jarige leeftijd reeds had ik geleerd dat het prettiger was bij de kwetterende Meisjes dan bij Jongskens waar 't altijd Ruzie om de Ballen was. Kuisheid was geboden maar op mijn jeugdige leeftijd (10 jr) was ik al bang de heilige Antonius zoals mijn vader niet, en voor mijn Neus bengelde dat charmante Kontje van een beweeglijk Blonde wat onweerstaanbaar was voor een kleine avontuurlijke Knaap: "Un Cul pour dévergondé (een achterwerk om zelfs de Heilige Antonius in verleiding te brengen) à Saint Antoine, lui même. Dus kon de GOESTE niet weerstaan en ik knip eens hard in één van die appetijtelijke Hespjes. En onverwacht PLETS - FARDAF draait het Demoiselleke zich om en geeft mijn Pa, daar onschuldig gapend naar "Les Résultats des Courses" een KLETS tegen zijn Kop en zij roept brieschend en hysterisch "Mais Monsieur!! vous osez Monsieur" (gy durft nogal Mynheer) dat horen alle Omstaanders, dat had geen een van mijn vader verwacht.

In 't gekroonde OESTERHUIS, men vindt er altijd
eene MEISE thuis, om geld te winnen syn wy nooit
Nae, wy verkopen OESTERS en MOSS ELEG open en
toe. Opgetekend op een Bordjeel by de VISMARKT

JEUX de MAINS, JEUX de VILAINS. 't begint met handspelletjes.. en dan B. spelletjes
 STILLE WATERS hebben DIEPE GRONDEN, heel de Buurt heeft het nu
 gezien wat een styve Geilaard mijn Vader wel is en ik ben te laf om
 te bekennen dat de wilde Knijper, ik zelf was. Hij wordt door de
 deftige Madams met de Vinger gewezen, alsof zy het de hele lange
 tyd al wisten dat deze stille Zonderling een verdoken geheim met
 zich meedroeg: een SEXMANIAK, een Meisjesknijper en mijn Ma "mag
 hem hebben". Thuingekomen vertelt mijn Vader aan mijn ^{MA} wat gebeurd
 was en dat hy er niets van verstaat en mijn Ma weet dat hij de waar-
 heid spreekt, hy is een Kind van God want Kwaaad begrijpt hy niet.
 Ze besluiten dat het een hysterisch, bezeten "Provocateurtje" was
 dat om Aandacht smeekte, daarvoor al haar "Cinema" = (Comedie)
 TRISTE MAISON QUE CELLE OU LE COQ SE TAIT et LA POULE CHANTE
 en toch heeft hij eens door zyn onnoozelheid mijn Ma eens uit een
 benarde Situatie bevryd, er waren namelijk geen Appartementen
 op de Zeedyk, daarom kwamen de vakantiegangers rond Carnaval
 naar Blankenberge om er een Kamer te huren voor het "Seizoen"
 vooral Antwerpenaren die hierheen gevlucht waren voor de duitse
 V2 Bommen tijdens den oorlog, zij hadden al gauw ontdekt dat dit een
 te "koloniseren" badstadje van Vissers en Boertjes was dat niets van
 Beschaving had want geen notie van "yskreeuingsalons", van "Pizzerias",
 "dancings", "Piano-Bars" waar een Seigneurs-Signorenstad als Antwerpen
 een en al étalage van was. Deze "Binnenlanders" huurden kamers in het
 "Steedje" by de "Middenstanders" die een 1e of 2e verdiep hadden, voor 14 da-
 gen (une quinzaine) of een maand, welteverstaan dat zy de kamers verlie-
 ten voór de 15e of de 30e van de maand want dan moesten de ver-
 huurders nog "de grote Kuis" doen alleen de nieuwe "lichting" eraan
 kwam, ik keek ernaar uit of die ook nog eens mooie Meisjes meebrachten

Man waar hyzelf by stille staat, maar die
 syn arme Meise Trouw dien is for ALLESTER
 van (opgetekend op de deure van een OUDEN RIJKER)
 Een Trouw van hoogen staat beeftigt haar

CHAQUE OISEAU TROUVE SON NID BEAU

11.

La Philosophie féminine se réduit à des ANALOGIES, des FAUSSES RESSEMBLANCES, des DROUERIES, des VAQUES VARIANTES, rien de DEFINI, ANALYSE ni SYNTHÈSE.

Bij het vertrek van deze Touristen ging mijn Ma dan even naar boven om te zien of niets moest hersteld worden voor de Nieuwkomers en aldus op een dag ziet zy daar een Madam die nog niet zinnens is te vertrekken. "U moest deze kamer al verlaten hebben," zegt mijn Ma, "dat ben ik nog niet van plan," zegt Madam, ik wacht op mijn minnaar en die komt morgen pas. "Dat gaat niet," antwoordt mijn Ma, "dat is dan tegen de afspraken, haast je wat... Er ontstaat hevige discussie die alsmaar escaleert, ik sta aan de Trap en hoor alles, ik hou mijn Hart vast als plots "Plots en Klets," de Madam, mijn Ma doet een Kaakslag geeft die tot vandaag nog nazindert by my. Mijn Ma heeft zoiets nog nooit meegemaakt en vlucht weg, de Trap af naar beneden waar zy "stanto pede," mijn Vader optroumt "Raymond nu moet gy eens tonen dat gy een ECHTE MAN zijt, gy moet naar boven gaan en die Madam een klets terug geven met myn complimenten, haast "Boeltje," pakken en langs de trap naar beneden sleuren, ik zal beneden blijven aan de Trap en horen of gy uw Plicht als Echtsgenoot naar behooren verrult. En ik ook blijf bij haar om te hooren of hiervan een Vechtparty komt? Ik betwijfel of mijn Pa zal overgaan tot handtastelikheden want "JEUX DE MAINS, JEUX DE VILAINS." Ik heb myn Pa onderschat, hy is een gezant van Vrede, hy haat ieder vorm van Geweld, zyn lijfspreuk is "PACEM OPTO," ik opteervoor Vrede, hy is een Diplomaat en hy gelooft in Diplomatie en weet je nu eens wat: hy ontmynt de Bom op zyn manier tegen alle verwachting in van mij Ma, en ik, die daar beneden aan de Trap met kloppend Hart staan te luisteren of er een "Clash van de Titans" aankomt. Wy hooren mijn Pa tegen de Madam zeggen dat hy daar volledig verstaat en haast "COLÈRE"!! en of zy wil "katmeren" en naar hem (de Vredesapostel) luisteren

LA FIN COURONNE L'OEUVRE ~ EIND GOED, AL GOED

Voor de eerste maal ontdek ik een on-ontgonnen talent bij mijn Vader, hij spreekt lijk een Pater langzaam aan, monotoon, slaperig en zonder Stemverheffing, hy vertelt de woete Madam, al helemaal zyn Smart en Wanhoop "ses DOULEURS et ses TRISTESSES", dat zyn Echtgenootte, mijn Ma een hysterisch Wijf is, verslaafd aan slaap- en pijnstillers dat hy haar soms wel zou willen vermoorden maar het Leef daartoe niet want verzwakt door T.B.C (Tuberculose, een plaag in die tyd en ongeneeslyk, spijt Sanatoria). Dat God hem gestraft heeft want zy heeft hem een DEBIEL zoontje (ik dus!) geschonken en een zusje (een flagrante leugen die hy hier pas uitvindt om compassie te wekken) een "ZUSJE" dat een Mongooltje is. Dat zij de aankomende toeristen niet mogen missen als de Kamer niet tydig vrijkomt want dat zij kleine Middenstanders - huuders zyn, op het boord van het FAILLET. Myn Ma en ik horen heel die Cinema, beneden aan, maar nog hy maakt er een Opera Drama van en smeekt de Madam hem by te staan en haar Pak en Zak te maken, hy belooft die zelfs voor haar naar het Station te dragen. Hy blijft om haar Valies te helpen maken en langzaam voltrekt het WONDER zich: mijn Pa begeleidt haar naar beneden in grootste RUST en VREDE, een eervolle aftocht "jamais vu depuis" SALADIN met het Kromzwaard die de roofzuchtige Tempeliers doorheen zyn Moorenleger een ongemoeide, veilige Aftocht beloofde om zonder verder Bloedvergieten van de Kristenwilden af te zyn. Wij, mijn Ma en ik staan versteld als Madam buiten is en hy zegt "Voilà, Jeanne alles is opgelost, 't is kwestie van Diplomatie en Kalme et surtout "du SANG FROID". Hy neemt in onze Oogen de "allure" aan van een DON QUICHOT die weet hoe een wiekzwaaiende MOLEN te bedwingen.

La Femme ne medite pas, elle se contente d'observer
 les IDEES sous la forme la plus INDECISE
 la plus flottante et

THAT'S ALL ... in memory of my old wise mother, she's by God now
 A Man comes home over the Seas, all Friends are dead and gone, ^{and that's} all
 gone with them falling leaves, along them autumn Winds are blowing.
 It's a Graveyard small here beneath the weeping Willows
 It's Silence, it is Abandon and no Songbirds singing,
 it's Old forgotten Names, gone with them Tears of Memories
 and Regrets and that's all.
 Is this Lonesome Fellow really me? it's a Tomb, it's a Flower,
 It's a bending Knee and a Tear drops to the Ground
 It's a Breath, it's a Breeze and far away a barking Hound
 It's a Vale of Tears and Sorrow, Silence and Raindrops falling down.
 This is Solitude and that's all.
 It's a name on a Grave, it's a Cross on a Stone
 and high above... alone, a late Raven circling round,
 over longforgotten Lovers' Ashes in the greedy Ground,
 it's all over now but Sepulchres, Bones and Shadows,
 and Memories known to God, an early Nightbird howling.
 Soon comes the Twilight and the Moon is rising... and that's all

Abandonnant tout ce qu'elle a elle demandée
 avoir ce qu'elle n'a pas, la femme est admirable
 quand elle souffrage les maux d'autrui, Rien d'intellectuel

Ik mag mijn Ma weleens gedenken met een gedichtje want zij was een Heilige
 zoals er vroeger zo'n eenvoudige, argeleze, Mensjes waren, te goed voor
 deze Wereld. Mij Ma had het geluk gehad Interne leerling geweest te zijn
 in een Elite-school voor meisjes van de "haute Bourgeoisie" waar
 Etiquette en goede Tafelmansieren hoog aangeschreven waren zoals
 "Pas de Coude à Table" geen Ellebogen aan/op tafel bij de maalyd,
 dat is grof, ongemanierd, ware dit de houding van zo'n Juffrouw
 bij mensen van "KLASSE" dan viel zij onmiddelyk door de Mand en
 verkeer zy zo meteen haar Kansen op "Acceptatie" (thans "Integratie")

UN HOMME RICHE n'est jamais VIEUX ou LAID pour UNE FILLE 14.

Deze jonge deernen-school waar mijn Ma haar goede manieren had geleerd, bestaat nog steeds: Marie aux Aubépines - Maria ten Doorn, in Eeklo en mijn vriend Ruben kan ervan getuigen: hy heeft er les gegeven. Vooral de HOUDING aan tafel is belangrijk, „Rechtzitten“, en alleen met de Polsen de Tafel raken. Nu zie je al die vlaamse BV's als zakken aan tafel „liggen“, loefstig, zwaar als kleuterkinders in 't kakklasje; manieren nooit van gehoord want de Ceraressen uit de betere Bourgeoisie lyken uitgestorven, wy zyn van Rechts naar Links gegaan en dat is ons „aan te horen en aan te zien“. Ook zeggen deze „Adult Babies“ het luid zodat eenieder het kan horen dat ze „naar het Toilet“ moeten, of dat ze „moeten pissen“, of dat hun Blaas op 't springen staat. Als je ergens voor 't eerst komt vraag je beter discreet of je „ergens je HANDEN kan WASSEN“, daarvoor moet je ongemerkt de Tafel verlaten en de vraag stellen aan de Tafeldienaar. Kom je voor de tweede maal, dan ken je de weg en hoef je helemaal niets meer te vragen. In het oude Rusland ten tyde der Tsaren werd er by de BOYARS, de Bourgeois, de grootste aandacht aan de Franse taal en Etiquette besteed en nu nog is er vanuit het Rusland van Poetin, by de Miljardairs, de Oligarchen een opbod naar oude adellyke, weliswaar verarmde „Freules“, om de Dames en Dochters prinselyke houdingen aan te leren alsof deze wijfjes van franse aristocratie afkomstig waren. Men wordt een Révérence, kleine kniebuiging, aangeleerd, hoe elegant in een Lang kleedje by een royale Réception, hoe te zitten in een Fauteuil, de knien tegen elkaar = nooit het ene Been boven het ander, kleedjes tot onder de knie zoals by de Jodinnen, een Oligarch-Dame moet zich vooral „differencieren“ van een MOEZJEK - MADAM een Oekraiense ~ hofboerin, zoals die by ons van de „socialistische voortvitzende Vrouwen“ of de „Boerinne bond“

Les Femmes ont trop d'IMAGINATION et de SENSIBILITE pour avoir beaucoup de LOGIQUE, ni de Profondeur dans la PERCEPTION, ni de SURTTE dans les IDEES, pour avoir de GENIE dans le STAFEL

TIENS TOI DROIT MA FILLE, DES MESSIEURS ARRIVENT¹⁵.

Poetin heeft al helemaal geen houding, komt hy ergens in een conferentie-zaal in het Krembin, dan openen twee operette-soldaten de grote poorten met de fameusche Pruisische "ganzenpas". Zelf komt hy er aangeschutst als een JUDOKA, armzwaaiend en onwennig, schouder-tollend en spierballend in zyn "kostuumtje met te lange Mouwtjes", half verlegen, half dreigend rond zich spiedend, waardigheid is hem zeker niet aangeleerd, hy is ook al te klein geschapen als Zelensky of die andere Clown Mevderer om enige imposante houding te claimen, dan maar als een Underdog naar 't Podium.

Dit niets blijkt dat hy ooit een legerdienst voleindigt heeft, anders had hy wel geleerd recht te gaan en recht te staan en recht te zitten. Mijn vader, zeer tegen zyn "Goësting", werd al vroeg door zyn eigen vader, die dokter was, naar een strenge Jezuïtenschool gestuurd, 12 jr oud, om zyn Humaniora uit te doen, le Collège St Louis, waar talles in 't franc was en wie 't niet leerde kreeg van de zweep of de stok "une bâtonnade". Daarmee is het te verklaren dat de eerste "Macon", Vrijmetselaars, uit deze Scholen en uit dezelfde tyd stamden, zij hadden na 6 jaar indoctrinatie, hypocrisie, sadisme en mishandeling door gefrustreerde "ZWARTROKKEN", een onblusbare HAAT tegen Paapen en Calooten opgebouwd. S'morgens om 6h opstaan en naar de Vroegmis, daarna een magen, spartaus ontbyt, lessen tot 11h en daarna Hoogmis, tegen den avond Vespers en 't Lof.

In de "Retraite", vlak na de Zomer was 't nog erger, dan kwam een "Donderpreker", een Predikant, erger dan een Concentratiekamp-bewaker, georganiseerde TERREUR zaaien om de jongens die op de Zeedyk al eens opwaaiende Zomer-rokjes by de fel blazende Westewind en byhorende droekjes hadden gezien, te straffen.

2a. Raison d'une Femme est une raison PRACTIQUE qui lui fait trouver très habilement les moyens d'arriver à une solution connue et simple et complètement façonnée à son AVANTAGE.

REQUIEM pour un FRANC-MAÇON

François Villon † 1490¹⁶.

Frères Maçons qui après nous vivez
n'avez les Cœurs de Tristesses embrûmis,
car si Titie de nous Défuns avez,
Dieu en aura plutôt de Vous merci,
le Jour où toutes Tombes s'ouvrent,
les Morts écoutant son Verdict,
tandis que Corps, la Terre-Mère sont promis.
Quand de la Chair que trop avons nourrie,
en Fumée se fuiste, travers Vent et Pluie
et nous les Os devenons Cendre et Poudre
mais priez Dieu que tous
nous veuillent absoudre.

Broeders vrymetselaars, wees niet
bedroefd om ons heengaan, heeft U spyt
om ons dan zal God mild zyn als
Uzelfaan de beurt bent, de dag dat
de graven opengevan en de doden
hun verdict aanhoren, onze
lichamen keren tot As terug
zoals ons gebeente tot
stof en poeder overgaat.
Bid God dat alle kward
ons moge worden vergeven.

Notre Père éternel qui gouvernez Terre et Ciel
et qui sur toute Ame a Maîtrise,
garded qu'aucun Pape ait de nous Seigneurie,
avec lui n'avons que faire ne que soude.
De notre mal n'en a Rancune ni Dépit
mais priez Dieu que tous nous veuillent absoudre,
que sa Grâce ne soit pour nous tarie,
le Soir où Rigor Mortis nous transit.

Onze Vader almachtig
zorg dat geen Pape
over ons herse, met
zyn dictaat willen
wy niets bekonkelen.
Wy hopen op Vergiffenis
de dag dat onze Lyken
door de dood verstyven.

By de laatste „Halloween“, 31. October '22, hielden wy in 7 Lucifernum te Brugge een kleine
Receptie met dicht, piano en zang, wanneer my vroeg een doodswaake te voorzien
t.a.v het overlyden van een vriend, vrymetselaar, daarmee dicht ik aan
een „dienst“ van ± 1 h. zoals een „Doodsmis“, met een wyziinnig „DIE
/RAE“ met dezelfde waandigheid als in „Kerkdienst“.

DES FOIS le SORT surpasse les plus grands,
MOI du MIEN, Je suis CONTENT.
Al'urat GOD, Gelieft te gevein
daarmee zal men wyselyk in VREDE
leeren. ^{opgetekend}
De Swarte Ganse ^{van Nienberg}
an 1805